

รายงานการวิจัย
การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรม
ความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย

นางสาวนราวัลย์ ดนัยกรศิริ
รหัสนักศึกษา 571151321095

การวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา การวิจัยในชั้นเรียน
ประจำภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2559
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

บทคัดย่อ

ชื่อรายงาน : การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

ชื่อผู้จัดทำ : นางสาวนราวัลย์ ดนัยกรสิริ ครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห้าง สังกัด
องค์การบริหารส่วนตำบลอุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

การพัฒนาหนังสือหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก มีวัตถุประสงค์ของการพัฒนาคือ เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานแหล่งข้อมูลเป็น ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตำแหน่งเป็นผู้ชำนาญการ ด้านการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย จำนวน 3 ท่าน และ เด็กระดับปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก จำนวน 15 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ทั้งนี้ มีเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห้าง เพียง 1 ห้องเรียน แบบแผนการทดลองครั้งนี้ ใช้กลุ่มเดียวทดสอบก่อน – หลัง (One – Group Pretest- Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย แผนการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยแบบทดสอบวัดความรู้พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย แบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยและแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

ผลของการพัฒนา

1. ผลการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า มีประสิทธิภาพ ตามสมมติฐาน

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

2.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยพบว่า ความรู้ของเด็กปฐมวัย หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยพบว่า ทักษะของเด็กปฐมวัยพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย ก่อน-หลัง จากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบด้านเจตคติของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย หลัง การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชร นุตสีทา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร รศ.ดร.ยุภาดี ปณะราช มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร อาจารย์จุฑาทิพย์ โอบอ้อม อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คณะครูที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขสำหรับเด็กปฐมวัย รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวที่ให้งกำลังใจ จงงานสำเร็จไปด้วยดี

(นางสาวนราวัลย์ คณักรสิริ)

ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	คำถามของการวิจัย.....	3
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
	สมมติฐานของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
	พัฒนาการ.....	6
	แนวคิดและทฤษฎี.....	6
	วินัยในตนเอง.....	7
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
	9	
3	วิธีดำเนินการ.....	12
	ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ	12
	ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย.....	15

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	20
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมี ระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย.....	20
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลัง จากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย.....	23
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	32
สรุปผลการวิจัย.....	33
อภิปรายผล.....	34
ข้อเสนอแนะ.....	36
บรรณานุกรม.....	37
ภาคผนวก.....	38
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย...	
ภาคผนวก ข แบบประเมินความสอดคล้อง หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรม ความมี ระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัยของผู้เชี่ยวชาญ.....	
ภาคผนวก ค แบบผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านเจตคติ ก่อน – หลังการจัดประสบการณ์	
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรม ความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย	
ประวัติผู้รายงาน.....	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 บัญญัติว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องเสริมสร้างให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และมาตรา 24(1) บัญญัติว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาจัดเนื้อหา สาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2545:12-13) มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ บัญญัติว่า มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนเก่ง คนดี มีความสุข โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับช่วงวัย พัฒนาคนตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ ตรงตามความต้องการทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา และทักษะคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2548:3) การพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านสังคมเกี่ยวกับเรื่องของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เป็นมาตรฐานที่ 6 การช่วยเหลือตนเองให้เหมาะสมกับวัย ตัวบ่งชี้ที่ 2 การปฏิบัติตามข้อตกลง

ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูสอนเด็กปฐมวัย ของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก จำนวน 15 คน ได้จัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยในช่วงอายุ 3-4 พบว่า เด็กช่วยเหลือตนเองได้ไม่เหมาะสมกับวัย และไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกับเพื่อน เช่น การเก็บของตนเอง การเข้าแถว การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ซึ่งปัญหาดังกล่าว ทำการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ไม่เป็นไปตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนด พฤติกรรมที่พึงประสงค์ไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 การช่วยเหลือตนเองให้เหมาะสมกับวัย เกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อตกลง

จากการศึกษางานวิจัยของ อริสา โสคำภา (2551: หน้า,บทคัดย่อ) พบว่า การจัดกิจกรรมการเล่นที่ประกอบกับสถานการณ์จำลองเสริมสร้างพฤติกรรมทางสังคมโดยรวมและรายด้าน

สำหรับเด็กปฐมวัยสูงขึ้นอย่าง และ ชัดเจน ปราณี เกตุแก้ว (2540 : หน้า,บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมการเล่นเกมและการฟังนิทานในระดับก่อนอนุบาล อยู่ในเกณฑ์ที่แตกต่างกัน เด็กในวัยนี้ ชอบฟังนิทานมากกว่าการเล่นเกม รวมทั้ง จริยา สันตานนท์ (2553:หน้า,บทคัดย่อ) เรื่องการพัฒนา ทักษะทางสังคมของนักเรียนปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนระหว่างและหลังการจัดกิจกรรมการ วาดภาพต่อเติมจากภาพปะติดเป็นกลุ่มในช่วงสัปดาห์ มีสัมพันธภาพทางสังคมโดยเฉลี่ยรวมอยู่ใน ระดับมากมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และ เนตรชนก รักษากัญจน์ (2547:หน้า,บทคัดย่อ) เรื่อง การจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมของเด็ก ปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีทักษะทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ หลังการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเด็กปฐมวัยมีทักษะทางสังคมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากสภาพปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมความมี ระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ใช้สำหรับจัดประสบการณ์ให้เด็กปฐมวัย เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรม ความมีระเบียบวินัย ตลอดจนช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์ในระดับปฐมวัยได้ใช้เป็น แนวทางพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ต่อไป

คำถามการวิจัย

- 1.หนังสือนิทานเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยมีประสิทธิภาพเป็นอย่างไร
- 2.ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน – หลังการใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็ก ปฐมวัยเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้หนังสือ นิทาน

สมมติฐานของการวิจัย

- 1.หนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยมีประสิทธิภาพ
- 2.ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย หลังการใช้หนังสือ นิทานสูงกว่าก่อนการใช้หนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วยหนังสือนิทาน จำนวน 1 เรื่อง

ขอบเขตแหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 3 คน
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก จำนวน 15 คน

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยการใช้หนังสือนิทาน
ตัวแปรตาม ได้แก่
-ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย
-ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน – หลัง การใช้หนังสือนิทาน สำหรับเด็กปฐมวัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1.หนังสือนิทาน หมายถึง หนังสือที่ใช้ประกอบการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เรื่อง ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การอยู่ร่วมกันกับเพื่อนของเด็ก ,การปฏิบัติตามข้อตกลง,การเป็นผู้นำและผู้ตาม
- 2.ประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องขององค์ประกอบ ของหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยมีความสอดคล้องกันอย่างแท้จริง
- 3.ผลการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กปฐมวัยมีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนอย่างไรให้ตนเองมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบได้เหมาะสมกับวัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้สามารถพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัย รวมทั้งครูผู้จัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำหนังสือดังกล่าวไปใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นหัวข้อหลักได้ดังนี้

1. วินัยในตนเอง
 - 3.1 ความหมาย
 - 3.2 พฤติกรรมที่บ่งชี้ความมีวินัยในตนเอง
 - 3.3 การส่งเสริมวินัยในตนเอง
 - 3.4 วินัยกับการเก็บของเล่น
2. การเล่านิทาน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วินัยในตนเอง

ความหมาย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยในตนเองจะได้กล่าวถึงรายละเอียดในด้านต่าง ๆ ดังนี้

วินัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม การมีวินัยเป็น สิ่งที่ช่วยให้เด็กได้กระทำในสิ่งที่สังคมยอมรับโดยไม่มีใครมาบังคับ การฝึกวินัยจะเป็นการช่วยให้เด็กได้กระทำการต่าง ๆ โดยคำนึงถึงตนเองและผู้อื่นด้วย วินัยที่ควรปลูกฝังให้แก่เด็กนั้นควรจะเป็นวินัยในตนเองมากกว่าที่จะเป็นวินัยที่ตั้งอยู่บนรากฐานของการให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ควรเป็นเรื่องของความเต็มใจมากกว่าการทำตามคำสั่งหรือเพราะการลงโทษ ภรณ์ คุรุรัตน์ (2537 : 6) ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของวินัยในตนเองไว้ดังนี้

จินดา น้ำเจริญ (2540 : 8) ให้ความหมายของวินัยในตนเองว่า ความสามารถในการควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามโดยไม่ต้องใช้คำสั่งหรืออำนาจบังคับ

สุกัลก ไหวหากิจ (2543 : 8) ให้ความหมายของวินัยในตนเอง หมายถึงความสามารถของบุคคลในการใช้ความคิดที่ได้จากการเรียนรู้ ควบคุมตนเองให้ประพฤติตนได้อย่างเหมาะสม เป็นการกระทำโดยสมัครใจ ไม่มีการบังคับ เกิดจากการตระหนักในคุณค่าของการปฏิบัติ

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 17) กล่าวว่าความมีวินัยหมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่ช่วยให้สามารถควบคุมตนเองและปฏิบัติตนตามระเบียบเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า วินัยในตนเองหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมโดยสมัคร
พฤติกรรมที่บ่งชี้ความมีวินัยในตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 17-18) ได้มีการวิเคราะห์พฤติกรรมที่บ่งชี้ว่ามีความมีวินัยในตนเอง ดังนี้

- 1.การควบคุมตนเองทั้งกาย วาจา และใจ
- 2.การยอมรับทั้งผลการกระทำของตนเอง
- 3.การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
- 4.การตรงต่อเวลา
- 5.ความมีเหตุผล
- 6.การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นตามกฎหมายของสังคม
- 7.การเคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการกล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเองไว้ทั้งหมด
คุณลักษณะดังนี้

- 1.มีความซื่อสัตย์
- 2.ตรงต่อเวลา
- 3.มีความอดทน ควบคุมตนเอง
- 4.เสียสละเพื่อส่วนรวม
- 5.มีความรับผิดชอบ
- 6.มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- 7.ไม่วิตกกังวล
- 8.มีความตั้งใจจริง
- 9.มีเหตุผล
- 10.มีความเป็นผู้นำ

- 11.เคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน
12. มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม
13. มีลักษณะมุ่งอนาคต
14. มีการยอมรับผลการกระทำของตนเอง

การส่งเสริมวินัยในตนเอง

กูดยา ดันติผลาชีวะ (2542 : 64-65) กล่าวว่า การฝึกวินัยนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เพราะวินัยมีได้หมายถึงการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระเบียบ ความเข้มงวดของการอยู่ร่วมกัน แต่วินัยหมายถึงการอยู่ร่วมกันอย่างสุขสบายด้วยความเข้าใจมารยาทและเหตุผลอันดี เด็กจำเป็นต้องปลูกฝังความมีวินัยเนื่องจากการสร้างวินัยไม่ใช่การลงโทษ แต่การสร้างวินัยเกิดจากการสั่งสอนอย่างมีเหตุผล การเป็นตัวอย่างที่ดี ให้โอกาสเด็กปฏิบัติด้วยความสุขการสร้างวินัยเด็กที่ดีต้องเริ่มมาตั้งแต่แรกเกิด ด้วยการสนองตอบให้เด็กรู้สึกได้ในความรักจากพ่อแม่ ต่อมาเมื่อเด็กเริ่มโต การกำหนดวินัยในครอบครัว กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะทำให้เด็กต้องสอดคล้องกับอายุ อารมณ์และวุฒิภาวะของเด็ก แล้วเลือกพฤติกรรมที่ควรพัฒนาเด็ก ซึ่งในเด็กเล็กได้แก่ ความมีระเบียบ การช่วยเหลือเพื่อน การเล่นเกมมีกติกา การเป็นสมาชิกของสังคมที่ดี สิ่งสำคัญในการฝึกวินัยเด็กนอกจากความรักและเหตุผลแล้ว สิ่งที่ทำเป็นคือการสอนให้เด็กรู้ขอบเขตของความประพฤติด้วยความตระหนักว่าอิสรภาพที่แท้จริงคืออิสรภาพที่มีขอบเขต ไม่ใช่การทำอะไรตามใจทุกคนต้องมีขอบเขตเพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นที่ดี

สำหรับหลักของการสร้างวินัยให้กับเด็กนั้น มีดังต่อไปนี้

1. มีเจตคติที่ดีกับเด็ก การสอนวินัยต้องค่อยเป็นค่อยไปใส่ใจและพยายามในการสร้างด้วยการใช้สัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก ให้คำแนะนำชี้แจงถึงการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง ฝึกเด็กให้รู้จักการบังคับตนเองอย่างมีเหตุผล ให้กำลังใจเมื่อเด็กทำถูกต้องและชมเชย ใช้วิธีการชักจูงใจให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากกว่าการบังคับ โดยคำนึงถึงความรู้สึกจิตใจของเด็ก และความสามารถของเด็กในการพัฒนาตามระดับอายุการสอนวินัยเด็ก

2. ให้อิสระแก่เด็กในการมีความคิดเป็นของตนเอง ด้วยการให้คำแนะนำปรึกษาเมื่อเด็กเล่นกับเพื่อน หรือมีปัญหาในการเล่น เด็กควรต้องรู้ว่าทำไมต้องมีวินัย พฤติกรรมที่ยอมรับได้และพฤติกรรมใดที่ผิดเมื่อผิดแล้วต้องแก้ไข เพราะหากเกิดซ้ำแล้วไปแก้ไขจะทำให้เด็กคับข้องใจ

3. สร้างให้เด็กมีความรับผิดชอบหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยการติดตามให้ข้อมูลป้อนกลับ ชี้แนะ ไม่ติหรือว่ากล่าวเด็กให้เสียใจ ไม่เปรียบเทียบเด็กกับผู้อื่นให้เด็กรู้สึกเป็นปมด้อย แต่ประเมินให้เด็กได้เห็นถึงการพัฒนาพฤติกรรมของตนและข้อควรต้องแก้ไข

4. ใ้การยกย่องชมเชยในทันทีที่เด็กกระทำหรือปฏิบัติดี อย่าพูดสิ่งที่ไกลเด็กไม่เข้าใจเช่น ทำดีไปเถอะ โตขึ้นแล้วจะดีเอง เด็กไม่ทราบหรือคำยกย่องจะไม่เข้าใจ เช่น คนดีเป็นคนเก่ง เป็นต้น ในขณะที่ฝึกเด็ก เด็กอาจจะไม่รู้บ้าง เอาแต่ใจตนเองบ้าง ต้องให้อภัยอย่าเอาแต่ใจ

5. การฝึกวินัยต้องทำสม่ำเสมอ เราไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กได้ทันทีทันทีใดต้องฝึกซ้ำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กซึมซับเป็นนิสัย เมื่อผิดต้องลงโทษทันทีเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง ถ้าเด็กทำดี ต้องชมเชย (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2542 : 80-81)

สรุปได้ว่า การส่งเสริมให้เด็กมีวินัยในตนเองนั้นควรเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย และใช้วิธีจริงใจ มากกว่าการบังคับ ควรปลูกฝังเด็กให้เกิดวินัยในตนเอง โดยตั้งอยู่บนรากฐานของการใช้เหตุผลและการให้ความรัก การฝึกวินัยควรกระทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป และต้องสม่ำเสมอควรฝึกจนเป็นนิสัย หรือให้เกิดความเคยชินมีการชมเชยให้กำลังใจเมื่อเด็กประพฤติดี

วินัยกับการเก็บของเล่น

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542 : 88-96) กล่าวถึงการฝึกวินัยกับการเก็บของเล่นไว้ว่า

การฝึกระเบียบวินัยจำเป็นต้องทำในทันที และสร้างเสริมให้เป็นกิจนิสัย ลูกคนต้องฝึกต้องสอน เด็กเรียนรู้ได้จากการเห็นการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นก็จริง แต่จะมีจุดบอดตรงที่เขาต้องการคำชี้แนะ ดังนั้นพ่อแม่ต้องสอนถ้าต้องการให้เด็กมีวินัย วิธีสอนต้องไม่เคร่งเครียดควรเป็นการเตือนการชี้แนะ และอย่าให้เห็นถึงการกระทำที่ถูกต้องแบบผ่อนคลายเป็นมาก อีกประการหนึ่ง พ่อแม่ต้องใช้คำพูดในการสอนที่เป็นรูปธรรม ทำให้ลูกมองภาพได้ชัด ไม่ใช่คำว่า “อย่า” ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกเล่นของเล่นเสร็จแล้ว พ่อแม่ต้องถามลูกว่า “เลิกเล่นแล้วใช่ไหม” เมื่อลูกตอบว่า “ใช่” ให้พ่อแม่บอกลูกว่า “ช่วยกันเก็บของให้เรียบร้อย จะได้มีของเล่นที่ดีเก็บไว้เล่นได้สบาย ๆ” แล้วเก็บของให้ลูกดูพร้อมชวนให้ลูกช่วยเก็บ เมื่อเด็กเห็นแบบและเข้าใจเหตุผล เด็กจะเห็นประโยชน์ของการเก็บแล้วเด็กจะเก็บของทุกครั้ง

ในการสอนเด็กต้องสอนด้วยอารมณ์ดีและเมื่อเด็กมีอารมณ์ดีด้วยหากเด็กทำดีเก็บของเข้าที่ ต้องชมเชย ให้กำลังใจที่เด็กกระทำถูก เช่น ทำเป็นอุทานว่า “โอ้โฮ ดีใจจังเลย มีเด็กเก่ง ๆ ที่นี้ด้วยเก็บของเรียบร้อยดีมาก”

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2544 : 68-78) กล่าวถึงการฝึกความมีระเบียบเรียบร้อยไว้ว่า เด็ก ๆ ที่อาศัยอยู่ในบ้านที่เก็บข้าวของเป็นระเบียบก็จะได้รับการพัฒนานิสัยมีระเบียบ และเป็นการฝึกความรอบคอบ เด็กที่มีระเบียบจะไม่ค่อยทำของหายเพราะเขาจะเก็บของเป็นที่ที่เป็นทางจัดวางเรียบร้อยหยิบใช้และตรวจสอบได้ง่าย พ่อแม่จึงควรฝึกความมีระเบียบให้ลูกโดย

1. พ่อแม่ต้องเป็นแบบอย่างของความมีระเบียบเรียบร้อย ในบางบ้านที่พ่อแม่ไม่ค่อยใส่ใจเรื่องการจัดระเบียบข้าวของภายในบ้าน ปล่อยให้รกรุงรัง ข้าวของวางระเกะระกะไม่เป็นที่เป็น

ระเบียบ ทำให้ลูก ๆ ซึมซับพฤติกรรมไม่มีระเบียบของพ่อแม่ไปด้วย สิ่งที่มีก็จะเกิดขึ้นกับครอบครัวที่ไม่มีระเบียบคือ สมาชิกจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการหาของที่ตนเองไม่รู้ว่าจะนำไปเก็บไว้ที่ไหนหรือคนอื่นหยิบไปแล้วไม่มาคืน และเมื่อหาไม่เจอก็อาจทำให้อารมณ์เสีย ไม่พอใจ เกิดการโทษกันไปมา มีแนวโน้มของหายบ่อย ๆ ดังนั้นพ่อแม่จึงควรเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการจัดบ้านของตนให้เรียบร้อย ของใช้ภายในบ้านต้องจัดวางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ควรแยกให้ชัดเจนว่าตู้ไหน สำหรับใส่อะไร ลิ้นชักไหนใส่อะไร จัดวางให้เป็นหมวดหมู่

2.ฝึกลูกให้เก็บสิ่งต่าง ๆ เข้าที่เดิม เมื่อลูกเราเริ่มรู้ความเราต้องสอนให้เขามีระเบียบและมีความรับผิดชอบ สอนเขาเมื่อเขาหยิบสิ่งของชิ้นใดมาใช้ หรือหยิบของเล่นมาเล่น ให้ลูกนำไปต้องเก็บไว้ในที่ประจำทันที และที่สำคัญต้องสอนให้ลูกรู้จักรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองทำ เขาต้องจัดการด้วยตนเอง อย่ายอมให้เขาโยนภาระให้กับพ่อแม่หรือคนอื่น ๆ ในบ้านในเรื่องที่เขาสมควรทำได้เอง เช่น เมื่อเด็ก ๆ ทำบ้านสกปรกเลอะเทอะหรือเก็บของไม่เป็นที่เป็นทางแม่หรือพ่อไม่ควรใจดีจัดเก็บให้ แต่ควรเรียกลูก ๆ มาทำเองและอาจจะต้องมีการลงโทษกรณีที่ไม่มีเชื่อฟัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิลาศลักษณ์ ชั่ววลี (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของรางวัลภายนอกและการรับรู้ความสามารถของตนที่มีต่อแรงจูงใจภายในของนักเรียนซึ่งมีวัตถุประสงค์คือ

- 1.เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในในการเล่นเกมนของกลุ่มที่ได้รับรางวัลจากภายนอกเป็นเงิน กลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวก และกลุ่มควบคุม แต่ละกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง
- 2.เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการให้รางวัลภายนอกกับระดับการรับรู้ความสามารถของตน ในเรื่องแรงจูงใจภายในในการเล่นเกมน
- 3.เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในหลังการทดลอง ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรางวัลภายนอกเป็นเงิน กลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวก และกลุ่มควบคุม
- 4.เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคต้นปีการศึกษา 2541 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 154 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

เกมวิศกรน้อย

แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนในการเล่นเกมนวิศกรน้อย

แบบสอบถามแรงจูงใจภายในในการเล่นเกมนวิศกรน้อย

แบบสอบถามจำนวนเกมที่เล่นเสร็จ

แบบสังเกตพฤติกรรมการเล่นเกมน

ผลการวิจัยพบว่า รางวัลภายนอกที่ไม่ได้ทำลายแรงงูใจที่ได้รับข้อมูลป้อนกลับ และกลุ่มควบคุมหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน แต่พบว่านักเรียนที่รับรู้ความสามารถของตนในการเล่นเกมส์ มีความสนุกในการเล่นเกมส์มากกว่านักเรียนที่รับรู้ความสามารถของตนต่ำ และพบว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลป้อนกลับมีพฤติกรรมเอาใจใส่ในเกมส์ที่ตนเองเล่นมากกว่านักเรียนที่รับรู้ความสามารถของตนต่ำและพบว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลป้อนกลับมีพฤติกรรมเอาใจใส่ในเกมส์ที่ตนเองเล่นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

สารทิ โขศิริรัตน์ (2542) ได้ศึกษาผลการใช้เกมตัวแบบและสถานการณ์จำลองต่อพฤติกรรมของนักเรียนอนุบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ความมีระเบียบวินัย และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ก่อนกับหลังการสอนโดยใช้เกม ใช้ตัวแบบ และใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนห้วยยอดกิ่งวิทยาการ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกม ใช้ตัวแบบและใช้สถานการณ์จำลอง มีจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ความมีระเบียบวินัย และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุภัก ไหวหากิจ (2543) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้วินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการเล่นิทาน คติสอนธรรม และการเล่นเกมแบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุระหว่าง 5 – 6 ปี จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคติสอนธรรมมีการรับรู้วินัยในตนเองสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นแบบร่วมมือแต่ไม่แตกต่างกัน

ฉันทพัฒน์ อรุณธารี (2543) ได้ทำการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมและสื่อในกิจกรรมเสรีสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อสร้างระเบียบวินัย กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูอนุบาล 40 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดภูเก็ต เป็นผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องระเบียบวินัยที่ควรสร้างในขณะที่เด็กทำกิจกรรมเสรี เป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 1 จำนวน 2 ห้องเรียน จากโรงเรียนบ้านตลาดเหนือ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในการให้ผู้วิจัยทดลองจัดกิจกรรมและสื่อในกิจกรรมเสรี เพื่อสร้างระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า การสอบถามความคิดเห็น การทำแบบทดสอบและการเสริมแบบรูปแบบมีความเหมาะสมอย่างยิ่งและเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับเด็กปฐมวัย เมื่อนำไปใช้กับเด็กปฐมวัยทำให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยเพิ่มขึ้น

นิรัชรา จันทิหล้า (2541) ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคเบียร์รุดกรกับเทคนิคตัวแบบ ต่อพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของชั้นเรียน และความเป็นระเบียบของอุปกรณ์

เครื่องใช้ส่วนตัวของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน เกียรตินันท์
อุทิศ 3 จำนวน 8 คน แบ่งเป็นกลุ่มเทคนิคเบียร์รกร 4 คน และกลุ่มตัวแบบวิถีทัศน์ 4 คน
ผลการวิจัยพบว่า 1. เทคนิคเบียร์รกรสามารถเพิ่มพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของชั้นเรียน
และพฤติกรรมรักษาความเป็นระเบียบของอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนตัวของนักเรียนได้อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 2. ตัวแบบวิถีทัศน์ สามารถเพิ่มพฤติกรรมรักษาความสะอาดของ
ชั้นเรียนและพฤติกรรมรักษาความเป็นระเบียบของอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนตัวของนักเรียนได้
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 3. การปรับพฤติกรรมรักษาความสะอาดของชั้นเรียนและ
พฤติกรรมรักษาความเป็นระเบียบของอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนตัวของนักเรียนโดยใช้ เทคนิคเบียร์
รกรกับเทคนิคตัวแบบวิถีทัศน์ไม่แตกต่างกัน

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า วินัยในตนเองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อเด็ก
ปฐมวัย สามารถที่จะสอนและปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวเด็กได้ ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องกับเด็กจึงควรได้
ตระหนักถึงการคิดหาวิธีโดยเฉพาะการให้แรงเสริม เพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองซึ่งเป็นการ
วางรากฐานที่ดีต่อไปในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
ผู้รายงานได้ดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหนังสือหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย
สำหรับเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อน-
หลังจากการใช้หนังสือหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหนังสือหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็ก
ปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลในการพัฒนาหนังสือหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบ
วินัยสำหรับเด็กปฐมวัยคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตำแหน่งเป็นผู้ชำนาญการด้านการจัดการเรียน
การสอนระดับปฐมวัย จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. อาจารย์จุฑาทิพย์ โอบอ้อม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

2.นางสาวธัญพร กันตจักร ครูผู้ดูแลเด็ก

3.นางพิมพ์ใจ ทายาทกวิน ครูผู้ดูแลเด็ก

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้ององค์ประกอบหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขั้นตอนในการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการพัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย โดยดำเนินการดังนี้

1. กำหนดแหล่งข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ด้านความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย และกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ สร้างความตระหนักสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีประชาธิปไตยพัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ และอยู่ดีมีสุข โดย 8 คุณธรรมพื้นฐานประกอบด้วย 1) ขยัน 2) ประหยัด 3) ซื่อสัตย์ 4) มีวินัย 5) สุภาพ 6) สะอาด 7) สามัคคี และ 8) มีน้ำใจ ทั้งนี้ ผู้รายงานได้นำปัญหาการส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในเรื่อง มีวินัย สามัคคี และมีน้ำใจ มาใช้ในการสร้างเนื้อหาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

2. ดำเนินการสังเคราะห์ข้อค้นพบของงานวิจัย โดย

ขั้นที่ 1 ทำการศึกษาข้อค้นพบจากงานวิจัยเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์
ระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย และศึกษาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย
สำหรับเด็กปฐมวัย ขั้นที่ 2 ทำการอ่านข้อค้นพบของงานวิจัยให้เข้าใจ แล้วทำการ
เรียบเรียงสาระสำคัญของข้อค้นพบด้วยกัน

ขั้นที่ 3 นำเสนอผลการวิจัยซึ่งเป็นผลจากการสังเคราะห์ข้อค้นพบ เพื่อนำไปพัฒนา
เป็นหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม คือ

3. นำหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1
เล่ม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความสอดคล้องขององค์ประกอบของหนังสือนิทาน
ส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of
Congruence : IOC)

4. ปรับปรุงหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ตาม
คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำหนังสือหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
ไปใช้กับเด็กปฐมวัย ของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอุ้มผาง
อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ระดับปฐมวัยอายุ 3-4 ขวบ จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็ก
ปฐมวัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
จำนวน 1 เล่ม
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องของหนังสือนิทาน
ส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมี
ระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามความคิดเห็นด้านความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบ
หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้เชี่ยวชาญตอบ มา
ตรวจสอบความสมบูรณ์

2. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531, หน้า 124)

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ
หาความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency = IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็น
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาให้คะแนนดังนี้

+1 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นโดยแน่ใจว่า องค์ประกอบหนังสือ
นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย มีความสอดคล้องกัน

0 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นโดยไม่แน่ใจว่า องค์ประกอบของ
หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยมีความสอดคล้องกัน

-1 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นโดยแน่ใจว่า องค์ประกอบของหนังสือ
นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ไม่มีความสอดคล้องกัน

3. นำผลจากการให้คะแนนมาทำการวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง
องค์ประกอบของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้วิธี
หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ โรวินेलลี (Rovinelli) และ แฮมเบิลตัน (R.K.Hamblen)
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531, หน้า 124)

4. นำค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งมีเกณฑ์ที่
ใช้ใน การพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 หน้า 124)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50	องค์ประกอบของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรม ความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย มีความ สอดคล้องกันอย่างแท้จริง
น้อยกว่า 0.50	องค์ประกอบของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรม ความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ไม่มีความ สอดคล้องกัน

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

การสอนโดยใช้หนังสือหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ในครั้งนี้ ได้จาก การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยเลือกเด็กของ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ระดับปฐมวัยอายุ 3-4 ขวบ จำนวน 15 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 รวมเป็นเวลา 1 สัปดาห์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีระเบียบวินัย ก่อน - หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย คือ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีระเบียบวินัย หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ใช้กลุ่มเดียวทดสอบก่อน - หลัง (One – Group Pretest- Posttest Design) ซึ่งมีลักษณะดังนี้ (รัตนะ บัวสนธิ์, 2551, หน้า 65) แสดงดังนี้

$$Gr_1 = O_1 \quad T \quad O_2$$

เมื่อ Gr_1 แทน กลุ่มหนึ่ง

O_1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

T แทน การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

O₂ แทน การวัดผลการส่งเสริมพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย หลังได้รับการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

การดำเนินการทดลอง

1. วัดความรู้เกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
2. สังเกตพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
3. สังเกตพฤติกรรมด้านเจตคติการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 15 คน ก่อนทำการทดลอง โดยใช้แบบประเมินผลการพัฒนาด้านการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย เรื่องละ 4 ครั้ง รวม 1 เรื่อง
4. ผู้รายงานได้ทำการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ด้วยตัวผู้รายงานเอง ช่วงเวลาที่ใช้นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย อยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
5. ผู้รายงานดำเนินการจัดประสบการณ์และประเมินผลพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยที่เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัย หลังจากได้รับการจัดประสบการณ์จากหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดประสบการณ์
6. เมื่อสิ้นสุดการทดลองกับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้วัดผลการส่งเสริมพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ด้วยแบบประเมินด้านความรู้ ทักษะ และความรู้สึกละเอียดกับแบบประเมินด้านความรู้ ทักษะ และความรู้สึกละเอียดก่อนการใช้หนังสือ

เครื่องมือที่ใช้ในประเมินผลการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการทดลองได้แก่

1. หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม
2. แผนการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้น จำนวน 1 แผนการจัดประสบการณ์
3. แบบทดสอบความรู้พฤติกรรมการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
4. แบบสังเกตทักษะพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
5. แบบสังเกตพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย มีคะแนนเท่ากับ 5

คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการทดลองใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. นำคำตอบจากแบบประเมินผลการพัฒนาการด้านการมีระเบียบวินัย ของเด็กปฐมวัย มาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับข้อที่เด็กแสดงพฤติกรรมได้ คล่องแคล่ว มั่นคง / แสดงพฤติกรรมได้บ้างหรือไม่มั่นคง และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่เด็กแสดงพฤติกรรมได้ไม่ชัดเจนหรือไม่แสดงพฤติกรรมเลย
2. นำคะแนนของเด็กปฐมวัยทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบแบบประเมินผลการส่งเสริมพฤติกรรมการมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย ด้วยการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลัง การทดลองโดยใช้สูตร t-test Dependent
4. เปรียบเทียบผลการส่งเสริมพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของผลของพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยเด็กปฐมวัย

1. ค่าเฉลี่ย (ลัวัน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 73-79)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน

$(\sum X)^2$ แทน กำลังสองของผลรวมของคะแนน

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. การหาดัชนีประสิทธิผลของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย
สำหรับเด็กปฐมวัย

$$E.I. = \frac{\sum X_{posttest} - \sum X_{pretest}}{(N)(A) - \sum X_{pretest}} \times 100$$

เมื่อ $E.I.$ = ดัชนีประสิทธิผล

$\sum_{posttests}$ = ผลรวมของคะแนนหลังการทดลองใช้นวัตกรรม

$\sum_{pretests}$ = ผลรวมของคะแนนก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม

N = จำนวนนักเรียน

A = คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

4. t-test แบบ Dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

เมื่อ D คือ ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N คือ จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกู่ห้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ผู้รายงานมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทาน

ขอเสนอผลการพัฒนา ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

การตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการพัฒนาผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ประเมินความสอดคล้องระหว่างผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยและประสิทธิภาพของผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนนำไปทดลองใช้แสดงผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้ององค์ประกอบหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความสอดคล้อง
1.การจัดรูปแบบ	
1.1 การออกแบบสวยงาม ดึงดูดความสนใจ	1.00
1.2 กระดาษที่ใช้คงทนถาวร เหมาะสม	1.00
1.3 จำนวนหน้าเหมาะสม	1.00
1.4 การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวร เหมาะสม	1.00
1.5 ขนาดของหนังสือนิทานพอเหมาะ จับถือสะดวก	1.00
2.การจัดภาพ	
2.1 ขนาดของภาพและตัวละครแต่ละตัวเหมาะสม	1.00
2.2 ลักษณะของภาพประกอบมีความเหมาะสม	1.00
2.3 ภาพแต่ละตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	1.00
2.4 การจัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	1.00
2.4 บุคลิกตัวละครเหมาะสม	1.00
3.การดำเนินเรื่อง	
3.1 การลำดับเรื่องมีความต่อเนื่อง	1.00
3.2 ตัวละครมีความเหมาะสม	1.00
3.3 การดำเนินเรื่องน่าติดตามโดยตลอด	1.00
3.4 ลำดับภาพแต่ละภาพมีความต่อเนื่อง	1.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความสอดคล้อง
4.เนื้อหาของเรื่อง	
4.1 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1.00
4.2 เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน	1.00
4.3 สาระของเรื่องมีประโยชน์	1.00
4.4 บทสรุปของเรื่องให้ข้อคิดน่าสนใจ	1.00
4.5 การนำประโยชน์จากนิทานไปใช้	1.00
5.การใช้ภาษา	
5.1 ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	1.00
5.2 คำนวนสุภาพ เหมาะสมกับผู้เรียน	1.00
5.3 ความยาวของเรื่องมีความเหมาะสม	1.00
5.4 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	1.00
5.5 ระดับความยากง่าย ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1.00

จากตารางที่ 1 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่า ค่าเฉลี่ยความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00 หรือเท่ากับ ร้อยละ 100 ซึ่งแสดงว่า หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

ในการวิเคราะห์ผลการทดลองใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้ทำการทดลองใช้หนังสือนี้กับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน ดังแสดงในตารางที่ 2-7

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนวัดผลด้านความรู้ของการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

เลขที่	คะแนนพัฒนาการใช้หนังสือนิทาน	
	ด้านความรู้(K)	
	ก่อน	หลัง
1	1	5
2	4	5
3	1	5
4	3	5
5	1	3
6	3	5
7	3	5
8	3	5
9	3	4
10	2	3
11	3	5
12	3	4
13	3	4
14	3	5
15	3	5

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ผล	คะแนนพัฒนาการใช้หนังสือ	
	ด้านความรู้ (K)	
	ก่อน	หลัง
$\sum X$	39	68
$\bar{X}$	2.60	4.53
ร้อยละ	52.00	90.66

จากตารางที่ 2 แสดงคะแนนวัดผลด้านความรู้ของการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

การหาดัชนีประสิทธิผลของหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยดังนี้

$$E.I. = \frac{\sum X_{posttest} - \sum X_{pretest}}{(N)(A) - \sum X_{pretest}} \times 100$$

เมื่อ E.I. = ดัชนีประสิทธิผล

$\sum_{posttests}$ = ผลรวมของคะแนนหลังการทดลองใช้นวัตกรรม

$\sum_{pretests}$ = ผลรวมของคะแนนก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม

N = จำนวนนักเรียน

A = คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

$$= \frac{(68 - 39)}{(15 \times 5) - 68} = \frac{29}{75} \times 100 = 38.66$$

ดัชนีประสิทธิผลด้านความรู้ของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยมีค่าเท่ากับ 38.66 หมายความว่า เด็กมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย จากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 38.66

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนการใช้	15	2.60	.50	7.79**	.01
หลังการใช้	15	4.53	.73		

** P<.01

จากตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน พบว่า ผลการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนวัดผลด้านทักษะของการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

เลขที่	คะแนนพัฒนาการใช้หนังสือนิทาน	
	ด้านทักษะ(P)	
	ก่อน	หลัง
1	5	11
2	5	10
3	5	11
4	5	11
5	5	13
6	5	12
7	5	10
8	5	12
9	5	10
10	5	14
11	5	14
12	5	14
13	5	14
14	5	14
15	5	13

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ผล	คะแนนพัฒนาการใช้หนังสือ ด้านทักษะ (P)	
	ก่อน	หลัง
$\sum X$	75	183
$\bar{X}$	5.00	12.20
ร้อยละ	75.00	87.14

จากตารางที่ 4 แสดงคะแนนวัดผลด้านทักษะของการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย การหาดัชนีประสิทธิผลของหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยดังนี้

$$E.I. = \frac{\sum X_{posttest} - \sum X_{pretest}}{(N)(A) - \sum X_{pretest}} \times 100$$

เมื่อ E.I. = ดัชนีประสิทธิผล

$\sum_{posttests}$ = ผลรวมของคะแนนหลังการทดลองใช้นวัตกรรม

$\sum_{pretests}$ = ผลรวมของคะแนนก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม

N = จำนวนนักเรียน

A = คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

$$= \frac{(183 - 75)}{(15 \times 14) - 75} = \frac{108}{135} \times 100 = 80.00$$

ดัชนีประสิทธิผลด้านทักษะของหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยมีค่าเท่ากับ 80.00 หมายความว่า เด็กมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย จากการใช้นิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 80.00

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนการใช้	15	5.00	.00	16.85 ^{**}	.01
หลังการใช้	15	12.20	.93		

^{**} P<.01

จากตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน พบว่า ผลการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 6 แสดงคะแนนวัดผลด้านเจตคติของการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

เลขที่	คะแนนพัฒนาการใช้หนังสือนิทาน	
	ด้านเจตคติ(A)	
	ก่อน	หลัง
1	5	12
2	5	13
3	5	14
4	5	14
5	5	13
6	5	14
7	5	14
8	5	13
9	5	14
10	5	13
11	5	14
12	5	14
13	5	13
14	5	15
15	5	15

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ผล	คะแนนพัฒนาการใช้หนังสือ ด้านเจตคติ (A)	
	ก่อน	หลัง
$\sum X$	75	205
$\bar{X}$	5.00	13.66
ร้อยละ	75	91.11

จากตารางที่ 4 แสดงคะแนนวัดผลด้านเจตคติของการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย การหาดัชนีประสิทธิผลของหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยดังนี้

$$E.I. = \frac{\sum X_{posttest} - \sum X_{pretest}}{(N)(A) - \sum X_{pretest}} \times 100$$

เมื่อ E.I. = ดัชนีประสิทธิผล

$\sum_{posttests}$ = ผลรวมของคะแนนหลังการทดลองใช้นวัตกรรม

$\sum_{pretests}$ = ผลรวมของคะแนนก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม

N = จำนวนนักเรียน

A = คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

$$= \frac{(205 - 75)}{(15 \times 15) - 75} = \frac{130}{150} \times 100 = 86.66$$

ดัชนีประสิทธิผลด้านเจตคติของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยมีค่าเท่ากับ 86.66 หมายความว่า เด็กมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย จากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 86.66

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนการใช้	15	5.00	.00	41.13 **	.01
หลังการใช้	15	13.66	.81		

** P<.01

จากตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน พบว่า ผลการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก มีขั้นตอนในการพัฒนาและสรุปผลการพัฒนาได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทาน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยมีประสิทธิภาพ
2. ผลการเปรียบเทียบเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย หลังการใช้หนังสือนิทานสูงกว่าก่อนการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย

วิธีดำเนินการ

ผู้รายงานดำเนินการพัฒนาตามกระบวนการวิจัย แบ่งออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ แหล่งข้อมูลได้จาก ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตำแหน่งเป็นผู้ชำนาญการพิเศษ ด้านการจัดการเรียน การสอนระดับปฐมวัย จำนวน 3 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย กลุ่มที่ใช้ในการทดลองได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยเลือกเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห่าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก จำนวน 15 คน ที่เรียนระดับปฐมวัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ทั้งนี้มีเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกิ้วห่าง 1 ห้องเรียน แบบแผนการทดลองครั้งนี้ ใช้กลุ่มเดียวทดสอบก่อน - หลัง (One – Group Pretest- Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยและแบบทดสอบด้านความรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะและแบบสังเกตด้านเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ

1. การพิจารณาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม เท่ากับ 1.00

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

2.1 ดัชนีประสิทธิผลด้านความรู้ของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยมีค่าเท่ากับ 38.66 หมายความว่า เด็กมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย จากการใช้นิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 38.66

2.2 ดัชนีประสิทธิผลด้านทักษะของหนังสือนิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยมีค่าเท่ากับ 80.00 หมายความว่า เด็กมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย จากการใช้นิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 80.00

2.3 ดัชนีประสิทธิผลด้านเจตคติของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยมีค่าเท่ากับ 86.66 หมายความว่า เด็กมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย จากการใช้นิทานส่งเสริมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 86.66

2.4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ด้านความรู้ ผลการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย หลังการใช้นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้นิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ด้านทักษะ ผลการพัฒนาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย หลังการใช้นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้นิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ก่อน-หลังจากการใช้นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ด้านเจตคติ ผลการส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย หลังการใช้นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้นิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

เยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ และอยู่ดีมีสุขโดย 8 คุณธรรมพื้นฐานประกอบด้วย 1) ขยัน 2) จากการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย สามารถอภิปรายผลการพัฒนาได้ดังนี้

1. การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ จากการพิจารณาความเหมาะสมของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่ามีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้พัฒนาได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญหลาย ๆ ท่านที่ทำการสอนเด็กปฐมวัยที่พบกับ

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยตรง และผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ หลักสูตร คู่มือครู เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงดำเนินการเขียนโครงร่างของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ และหนังสือ นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งในการหาประสิทธิภาพหนังสือ นิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม เป็นเพราะใน กระบวนการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานมีการแก้ไขข้อบกพร่องอยู่ตลอดเวลา ทั้งในการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น สอดคล้องกับประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2543) เป็นนโยบายเร่งรัดการปฏิรูป การศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้สร้างความตระหนักสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีประชาธิปไตยพัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของ กระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา และ สถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนา) ประหยัด 3) ซื่อสัตย์ 4) มีวินัย 5) สุภาพ 6) สะอาด 7) สามัคคี และ 8) มีน้ำใจ ทั้งนี้ ผู้รายงานได้นำปัญหาพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัยของศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก ในเรื่อง มีวินัย สามัคคี และมีน้ำใจ มาใช้ในการสร้างเนื้อหาของหนังสือนิทาน ส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ การศึกษางานวิจัย ของ อริสา โสคำภา (2551: หน้า,บทคัดย่อ) พบว่า การจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบกับ สถานการณ์จำลองส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมโดยรวมและรายด้านสำหรับเด็กปฐมวัยสูงขึ้นอย่าง และ ชัดเจน ปราณี เกตุแก้ว (2540 : หน้า,บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมการเล่นและการฟังนิทาน ในระดับก่อนอนุบาล อยู่ในเกณฑ์ที่แตกต่างกัน เด็กในวัยนี้ชอบฟังนิทานมากกว่าการเล่น เกม รวมทั้ง จริยา สันตानนท์ (2553:หน้า,บทคัดย่อ) เรื่องการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียน ปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนระหว่างและหลังการจัดกิจกรรมการวาดภาพต่อเติมจากภาพปะติด เป็นกลุ่มในช่วงสัปดาห์ มีสัมพันธภาพทางสังคมโดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.01 และ เนตรชนก รักกาญจน์ (2547:หน้า,บทคัดย่อ) เรื่อง การจัดประสบการณ์เรียนรู้ โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีทักษะ ทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และหลังการจัดประสบการณ์เรียนรู้ โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเด็กปฐมวัยมีทักษะทางสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้รายงานได้นำผลการพัฒนา การจัดกิจกรรมเล่นนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย มาบูรณาการเป็นส่วนประกอบของการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรม ความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัยที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้น จึงทำให้หนังสือนิทานส่งเสริม พฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย นี้มีประสิทธิภาพ

2. ผลการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัยพบว่า ผลการส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัย การศึกษางานวิจัยของ อริสา โสคำภา (2551: หน้า ,บทคัดย่อ) พบว่า การจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบกับสถานการณ์จำลองส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมโดยรวมและรายด้านสำหรับเด็กปฐมวัยสูงขึ้นอย่าง และ ชัดเจน ปราณี เกตุแก้ว (2540 : หน้า,บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมการเล่นและการฟังนิทานในระดับก่อนอนุบาล อยู่ในเกณฑ์ที่แตกต่างกัน เด็กในวัยนี้ชอบฟังนิทานมากกว่าการเล่น เกม รวมทั้ง จริยา สันดานนท์ (2553:หน้า ,บทคัดย่อ) เรื่องการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนระหว่างและหลังการจัดกิจกรรมการวาดภาพต่อเติมจากภาพปะติดเป็นกลุ่มในช่วงสัปดาห์ มีสัมพันธภาพทางสังคมโดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และ เนตรชนก รักกาญจน์ (2547:หน้า,บทคัดย่อ) เรื่อง การจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีทักษะทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และหลังการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเด็กปฐมวัยมีทักษะทางสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงาน มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนเด็กปฐมวัย ควรนำหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย สำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้นไปใช้ในการส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ให้กับเด็กปฐมวัย ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการสร้างคุณลักษณะด้านการมีระเบียบวินัย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ครูผู้สอนควรเตรียมหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ให้เพียงพอสำหรับเด็กปฐมวัย และผู้สอนเด็กปฐมวัยคนอื่นจะได้นำนวัตกรรมนี้ไปใช้สอนต่อไป

1.3 ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัย เพื่อวินิจฉัยว่า เด็กมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์หรือไม่ อย่างไร และจัดกิจกรรมเพิ่มเติมในการแก้ไขหรือส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ของเด็กต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ควบคู่กับการจัดประสบการณ์อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมด้านอื่นที่จำเป็นสำหรับเด็ก โดยใช้กระบวนการในการวิจัยเช่นเดียวกัน

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้สร้างหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย ขึ้นมาประกอบการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ด้วย